

A N é p e z.

Atyámfiai! Véreim! Polgártársaim!

Az Orkkévaló Istennék nevében, ki az igazságot védi, és megbítteli az áruást, fegyverre szólított a nemzetet: szegény magyar hazánk megvédelme.

A magyar nemzet harmonikus szándékát az a sokat szenvedett, Török és later Jalta edes hazánk kebelét; és a királyok idegen gonosz tanácsosai, és a hazánk felállításai fiai sokszor elárulták a szegény nemzetet, de a mióta isten e világot megteremtette, soha még oly csodány áruást nem hallott az emberek fia, mint a minővel most hazánkat meg akarják oltai a hitsejők.

Ha most a magyar nemzetnek minden fia, a ki csak karját bírja, fel nem kel hazáját védeni, akkor kintnak saját hazából, szegény magyar nép! Országod, mit ácsid vérel szerettek, áruással azai darabolják. A magyar földet, mit véres vereklet közt magvetél, a mit a magyar nemesség, a királyi gonosz tanácsosai dacára, szabaddá tett, rácz rakott és ilyer parutók közl osztják ki, a teged, szegény elarult magyar nép, ki fognak irtani az cü nemzetek sorából, hogy szegény hazánkat, még csak neve ne maradjon lev.

Nem! ezt az Orkkévaló isten nem engedheti. A magyar nemzet, — melynek bölcséért, hosszas fáradság szenvedéseitől most ily áruást hitsejővel, ily rál bálállással fúrnak, sem lehet oly gyáva, hogy védelmetlül hajljon meg a gyilkosok előtt, és végre hozzá szegény hazáját, székanyját a hitvány árulóknak. És a nyomorult fűveg sem lért, bu földal lapodják. A magyar nép nem leszen, nem lehet gyáva a fűvegnek. A ki nem akar bontatlan ványor küldös lenni, a királyi szívében a becsületnek, a hazafelégek legkisebb szírja é, a ki nem akarja a szolgátságok keserves bilincset hordozni, a kinek néje, gyermeke van, a ki nem akarja apát sírját megderzíztetni, a ki nem akarja, hogy gyermekeit megölközzék, a ki szabadságot kíván a földön a hitványseget var a más világon: az fel fog kelni isten és a hazá nevében, a rublikát, pártukéit semmitől lenni, de megbízhatlan a hitsejőket, de Magyarország függetlenségét, és a magyar nép törvényes szabadságát megvédeni.

Atyámfiai, hallgassatok meg azavamat!

En a nép javuért éltem, szenvedtem, cselekedtem egész életemben.

En nektek igazat szólok, mintha isten előtt állnék.

En nekem nemzet 300 ezreded előtt ily fellettel állt választott királyt, a most is uralkodó király: hogy Magyarország, mint szabad és független országot, saját törvényei szerint kormányoztassa.

Ilyen fellettel állt engedte meg a magyar nemzet azt is, hogy a királyság örök örököljön szájlon.

Ely fellettel állt szállott a koronra a mostani uralkodó királyság is. Törvények király megválasztott az Orkkévaló istent, hogy az ország szabadságát, az ország törvényeit meg fogja tartani.

De nekünk a királyi eskü semmit sem használ.

Mert a királyok — esküvel fogadott szavataim ígértek ellene — mindig külföldön laknak, ott idegen tanácsosokkal veszek magoktól körül, a kik hazánkat nem szeretik, a népet sanyargatják, törvényeinket felbál lapodják, a Magyarországot minden szabadságától kivéltetik.

A nép fizette a teljes adót, tartotta az idegen hatalomát, ki állott a szegény népek saját hazáiban sem volt soha egy pillanatra nyi nyugodalma. De a keservesen fizettől adóval a nép javára sem egy élér sem fordított. Soha a nép adóját a király adóval nem adtt. Legnagyobb részét a népek önkényesen végezt tartott idegen katonák emellett fel: a többét pedig külföldi Búrba, ott kőltöttek el, a a népek örökös imárogatott kőltöttek.

A ti fizetitek, testvéreitek elvették katonáink: de nem a végezt, hogy mis nemzetek a karjukat kőltö kőltözték magyar katonák által járomban tartassék és sanyargassanak, ép úgy mint őknek idegen katonák által járomban tartotték és sanyargatták.

En a nemzetek soha senki adóval nem adtt, hogy havá fűcsérelték a magyar viláshoz, a ti fizetitek vért.

Idegen országokban vesettek el legnagyobb részben. — a azon országok népeinek óta kőltö fel a fűcsérelték, a kik pedig sok ezredetük máta hazá kerélték, kőltösek gyantát teríttek meg helységeikbe, a nem volt a ki házt szüvedéséért megöltassza, a ki nekik egy keserves darab kenyéret adtt.

Ti ruborizáltak, dőzml elutáltak, úri-zékeltek voltatok alovérre, ki valottk zava a polgári szabadság minden méltóságától; a föld, melyet véres vereklettel magvetéltek, nem nektek jövedelmzett: szolgák voltatok, mint szolga volt a föld melyet magvetéltek.

De a nemzeteknek igazságos néze fel akart őknek korvogy áru szabadtani.

En is egyike voltam azoknak, kik szabadságtokról kürdöltek sok szándékú óia.

De a király idegen gonosz tanácsosai elvetélték a szabadságot, sőt sokszor kőltötek elutáltak, sanyargatták, tanácsosok kőntek, azért mert a szegény nép mellett bátran és hányogosan mertünk szólni.

En mivel a szerint a nép maga ki volt rektazte a szabadságot, — mi nem kőltönk elég erőtel szegény hazánk szabadságát megvédelmezni.

En szegény elarult hazánk minden szabadságától kivéltetik. Olyan volt mint egy fűveg teben, melyet a külföldi gonosz tanácsosok számára hitsejő magyarok verig fojtotak.

Szegény magyar hazánk meg, nyomortság, gonosz, kőltö jött.

En volt a régi keserves állapot, sanyargat!

Végre az Orkkévaló isten megkőltölte szenvedéseitől. meg szánta szegény magyar hazánk szüvedéséit.

A mult országgyűlés meg csak a nemesség hozott törvényeket; de a nemesség kőltöjei és a magnások körül szamosan valottk a magyar népek igaz baráti.

Elhatározták: inkább meghaltak, minthet azt törték, hogy a magyar nép tovább a szolgátságban szenvedjen.

Elhatározták szegény aza hazánk szabadságát védelmezni; de a védtaszerezni nem csak egyedül a nemesség szándék, de az egész nép számára.

A nagy lobó nemesség elhatározta, a néppel minden szabadságot megosztani, és a nép minden terheiben megosztani.

En annem sem kívánt a népet egyebet, mint azt, hogy szamos magyar hazánkat, és sejtlen azt, árulók és szarnokok ellen megvédelmezni.

Isten megáldotta igazságos kőndömlököt.

Magyarország, Erdély, Horvát-Tólorország népet szabaddá tették.

Ruhatot, dőzml elutóltak. Az áruktetés terheiben megosztottak. — Az ország védelmének köteleességében megosztottak. — En a népet minden átkölmányos szabadságnak részecskévé tették.

Hogy pedig a népek, az országoknak ezen szabadságát, idegen gonosz szarnokok meg ne ynthassák, felelős minilegiumot alkottunk, valóságos nemzeti körönyt, mely ily embekekből álljon. kik a nemzet többségének hűdelmetlül bírják, kik a népek baráti, kik annak javát, szabadságát, szívéből kőltöztöztöztök.

En ezen nemzeti körönyt feltérvé tették, hogy a nép a ország szabadságát személt megőrkösse: a nép adóját a nép javára fordítsa: arról a nemzetek szomat adjon, és a nemzet véreit nem mátra, mint az ország védelmére fordítsa.

En hogy ezen felelős körönyt hűdelmet köteleességének bocsátassanak megőrkösse, a népek azon hatalmat adttk, hogy válasszon képviselőket, kik a kormánydóit német vegyének, a nép javára törvényeket hozzanak, melyek szerint a minilegium az ország kormányozni tartozék.

Ezt tették a mult országgyűlésben: ilyen törvényeket alkottak. A királyság élde terjesztöttek, és a király e törvényeket megőrkösötte, és királyi eskőjére személt fogadta, hogy örökre meg fogja tartani.

Tette ezt a király szabad akarattal, tette eskővel erőttelt kötelezesse szerint.

A szerencse ezen igazságos kívánatokat csak annyiban segítötte elő, hogy ekkoron a királyt nem vették körül hajdan gonosz tanácsosok, merl azokat a törömlt veszték bécsi nép akkoron elkerétték.

En majd eltt uhdny hűt, a magyarnak halalos ellenégek, mint a kőrtök, iméit összeköztöttek a király körül, és becsésködték szegény magyar hazánk ellen, összeködték a magyar nép szabadságát ellen.

En ezen árulóknak az översésköves burzaszóna sikerült.

Mert a király a nyíron megőrkösötte, maga magyarnak annyira tehetetlenül fel, hogy szegény hazánkat — a hitsejő tanácsosok a király szívében gyilkoltak meg.

Tudjátok, hazárdak! szegény hazánkat minit irtóztatás szerencsétlenségébe sodortk lemar az árulók.

A vad rázókat, a rabló szíveket a király nevében kőltöztöttek fel, a magyar nép kőrtözöttek.

És írják a magyar népet. Gyilkolják a férfait, asszonyait, gyermekeit. Perru égetik a magyar falvakat; a el akarják a magyar nép földét foglalni.

A király nevében esküdött össze ellenük, a hazánkban tanzódtú bérgen katonaság, melyet véres verejtékekkel fűztek és tapláltatok.

A király nevében választották ki Jellacsiékat vezéreül, a szegény magyar nép ellen infenzdó listó háborúinak.

A király nevében lázították fel a horvátokat, kik velünk az ország minden közös szabadságában megosztottak, kiket mi, magyarok, testvéreinként fogadtunk, a kiknek még több szabadságot adtunk, mint a mennyivel magok a magyarok bírtanak. Ők csak felnyújtó adót fizettek, mint a magyarok; katonát nem tartottak, az ő földükért a kalvinista a lutheranus magyar vallása ki van rekuszálva, mint a helypukos; nekik külön országgyűlésük is van, és saját nyelvükön szabadon írték belső dolgukat.

Mind ezen jótételemyeket pedig azzal hálátjuk meg, hogy a pártuló Jellacsiék vezérére alatt, mint val ellenség, rohanták meg országunkat, a rablást, pusztítást a magyar népet.

A király nevében lázították fel a magyar ellen az oláhokat, s a király nevében rohantak be a felföldre gyertyes eszék rablók, s a tót népet felházták.

Szával: a király nevében van hazánk vértel és lánggal minden oldalról elborítva.

És tudni a sok gyertyes rabló, a sok haladatlau áruló, minden oldalról leljöbb és helyebb a magyar népre, hogy őket kipusztítsa a föld hátról.

E pusztítások pedig végezzelek az: hogy visszaváltották a régi keserves állapotot, gyertyes kézzel rohantak le a magyar szabadságot, melyre a király megesküdött, és a kit köztünk le nem gyilkoltak, azokat a régi szolgátságban, régi járomban, régi nyomonjárásba visszaváltották.

El gyűzünk orvost minden oldalról.

Ha min magunkat meg nem óvjuk, kifáradunk, elpusztítunk, a nemzetünket kitérők az élők sorából.

Védelmезд hat magad, szegény elárolt magyar nép! Védelmезд magad, én törvényeket, gyermekedeket, feleségeidet, rohteleneddelőid: mint a hogy védelmезд magadat, náidn átutalod rablók társadok meg.

Ha védéd magad: nincs mitől félned, mert veled isten és az igazság.

De ha magadat nem védelmезд: az isten maga sem védelmez meg.

Fel hal gyertye, szegény elárolt, de bátor magyar nép!

Készára, kapára, kinek mio van. Keljen fel tömegben a magyar nép: ez megmeneti magát, és megmeneti az árva hazát.

De ha fel nem kel, ha saját életet, vagyonát, hazáját gyávan feladja: úgy en, ki a népet kardotlan egész életében, nielől hazam elvezésbe felett szíven megszakadna, egy öklöt mondok, egy rohtelensé, mielytök minden szava teljesedni fog.

A magyarok neve e földön annyit fog feadni, mint a szegény s nyalazott neve:

a magyar nép megferitőlől fésd szent emléket, és isten, büntetésül, az fogja rád mondani: „szégyen, — bínni fogj teremtettek!”

Az isten el fogja e népet átkozni, hogy a levőző tömeggé válik mikor beszívja: hogy kezei alatt a terra föld ne teremjen urást, mint hitvány kőré; hogy a sűrűzész buzálók meg nőddn ahaboz viszi; hogy büfösökön honiatlan a föld hitvány; hibáon kérje az alomista százaz kegyeret; meg fogja át isten átkozni, és zlamizna helyett arexul espednja át az idegen faj, és keszen saját házában egy vándor koldus, kit, mint a gazdátlan ebet, büntetésül verend nagyon bármily eszenber; — az ebeket fogják rov uszában, s olyan keszen mint a helypukos, a kit minden ember kikerül. Hibáon imádkozzatlan istenhez neki a vallás nem adand vigasztalat. Isten, kinek teremtését gyávaságban által meggyalázta, nem bocsátandja meg büntét sem ezen a világon. sem a emőziken; a leány kiköz szemét felomelendő, seprővel bajlandja el kuszábólól, mint a rubeles állatot, megc utálattal köpönd gyáva szemek közé, gyermekeinek elő szava az lesz: hogy nyíjt megpukozza, és halt teste tomléttelőlől heverend, míg a valósítók a az ég madarai megemészik.

A könyörtel istene hátrált el ez öklöt mi rólunk! He nem fogja mások elhátrálni, mint úgy: ha bátor karrókkal megvédelmezik a szegény elárolt magyar hazát.

Aljúnak, derek hazafi magyar nép!
Miota a fontébbi sorokat írta, a vesztély feletlenül megnevezédt.

A győléres ellenség Pestvármegye szelén áll.

Ha fel nem kel a nép át visszavérel, Pestmegye virágo magyar helységét tessz semmivé, s a fővárosból szab a legosztott magyar nemzetek törvényeket.

Most hat nincs más választás előttünk, mint vagy semmivé teni a rabló eszordákát, vagy pródáva bocsátani a magyar földet.

A magyar nép nem lehet oly gyáva, nem elly ezudar, hogy az ulóbit válassza.

Engem az ország Kerménye teljes hatalmú biztos gyanánt a vépelt küldött ki, hogy a magyar hazs szívét fenyegető ellenség megsemmisítésére általános arpalékelést rendeltek.

Elközdem munkálkodásomat Czeglédn, Nagy Kőrösön, tegnap délután, a Ma Kereskemének s Kereskemét vidékünk országos választás összeresegelt ezereit hivatal fel a hazs védelmére.

Fel vagyok ruházva a törvényes hatalmú rendelői és parancsolói, hogy a felét kivétel nélkül, gyertyerben keljen fel, a már saját földét pusztító ellenség visszavertése.

Kelennék hála, ekkorig alig volt szükségem a parancsolat szabványoz nyúlai, mert a nép ezreik, hogy éltek, halta, vagyas, bitóku s a magyar nemzet fennmaradásá-forog kérdésben, és a legszívsebb hazafői készségűl önkényl jánköztelt tömegreitol felkelés, hogy a magyar hazát pusztító ellenséget megsemmisítse.

Czeglédn, Kőrösöl már megindult a Dunához a felkelt nép. Kereskemének s vidékünk ezereit az öklökkelől istennek szaband egy alatt megpukátottunk, hogy a ki csak karját bírja, mindnyája felkel, és megyen a Dunához lakodalkutaland, és nem enged, hogy a gaz ellenség a magyar földet elhagylja, s a magyar nemzetet semmivé tegye.

A király és a nemzet nevében köszönetet mondok ezen lelkes készségért, mert tudom hogy a hazafiság szabad ajánlata rohtelensé tessz a csapást, miellyel a magyar nép az ellenségnek útját állja.

De minden helységbe személyesen nem mehetek, minden helységben személyesen nem köszönetem meg a nemzet nevében a magyar nép hazafit szerrettel.

A mit pedig Czegléd, N. Kőrös, Kereskemét tessz, ahoz hasonló kell lenni Pestmegye minden más népeinek, ahoz hasonló kell lenni az ország minden magyar lakosának.

Én hát a rém bízót teljes hitallommal fogva, az ország miniszterelőnöknek megbízásából, a király és a nemzet nevében ezennel általános népfelkelést rendelok és parancsolok.

És ezennel tudára adom Pestvármegye kecsét mell járása minden lakosának, hogy e járának azon közzségében, hol az idő rövidége miatt magam személyesen nem meg jelenkedek, Nyári Miklós füzögabiró urat bizalom meg az általános népfelkelés rendezésére, s a felkelt népek miniszterelőlti rendelet követhetésében a Dunához utalásom.

És ezennel rendelom és parancsolom az egész népek, hogy a ki karját bírja, tömegben keljen fel, és itt, a vidégen, Nyári Miklós füzögabiró ur rendelőle szerint siessen a magyar földet védeni.

Nem hiszem, hogy engedellenre vagy ellenszegülésre találják: de ha még is vársalland úgy volna, tudja meg mindenki, hogy a kecskeméti járásban Nyári Miklós úrra, és a kiket ő helységiként megháznad, oly hatalmú ruházom, hogy a kik hazafit kötelezségeket rohten teljesíteni notalán vonatkoztak, azokat ő és megháztóltjai hadi törvény szerint bünni tartozzaanak.

Adózz, míg az általános népfelkelés kiáll, a kecskeméti járást ostromlappalapsa helyezem. Állanólólí terendek az ország többi vidékein, hova útani vezet, a hozam és küldom a felkelt népet a hova védelmére.

A mely nép tömegben felkel, az győzhettele.

A mely nép tömegben felkel, az saját sulyával is gyáva nyújtja az ellenségnek bármely sepréget.

Fel hát magyar, fel! védezzem magad; ellenkény esztben a szolgátság és halál kapud előtt van. Ha pedig védéd magad, szabad és boldog leszesz.